

[Per Møller.]

hændig; den formulering, der er angivet i betænkningen om filmcensuren, er mere enkel og mere klar.

I fremsættelsen nævner ministeren det som et åbent spørgsmål, om ophævelsen af voksencensuren burde give anledning til, at man overvejede i særlige tilfælde at forbyde film for unge under 18 år eller en anden højere alder. Jeg vil sige, at denne tanke har ikke mit partis sympati. Vi synes, at de aldersgrænser, der opereres med i dag, og også i lovforslaget, de 12 og de 16 år, er velbegrundede og rimelige aldersgrænser.

Jeg skal så kun nævne et enkelt punkt. Vedrørende censurmedlemmernes alder siges det i § 2, stk. 2, i lovforslaget, at ingen, der er fyldt 60 år, kan beskikkes eller genbeskikkes som medlem af censuren. Jeg er ikke sikker på, at denne formulering er ubetinget heldig, og vil derfor bede ministeren om at overveje, om man kunne finde en anden fremgangsmåde, eventuelt ved at sætte en grænse for antallet af genbeskikkelser, så at man på den måde kunne nå det formål, der er sigtet på med den pågældende paragraf.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Else-Merete Ross: På grund af tidspunktet skal jeg korte ned og sige, at mit parti kan gå ind for, at voksencensuren afskaffes.

Jeg vil derimod gerne have lov til at sige noget om børnecensuren, for dér mener jeg at problemet er kompliceret, måske især fordi vi mangler tilstrækkelig viden og derfor umiddelbart kan føle os tilskyndet til at fortsætte med 12 og 16 års grænsen, indtil vi mener at vide bedre besked.

Nogle af de betragtninger, der anføres i forbindelse med voksencensuren, forekommer mig at være relevante, også når talen er om børn. Børn udsættes ligesom voksne for talrige andre faktorer end film, der indvirker på dem. Tænk blot på den kulørte presses billeder, på kulørte hæfter og tegneserier, som mig bekendt læses i enorm masse, også af børn. Dr. phil. Gerhard Nielsen omtaler i den rapport, han har afgivet til filmcensurudvalget, forskellige forsøg, der viser, at børn i deres leg imiterer

det, de lige har set på film. Jeg tror ikke, man behøver at anstille forsøg for at konstaterer, at børn også efterligner Superman og Batman, og hvad de nu hedder, i tegneserierne, som altid har skyderen lige ved hånden, for slet ikke at tale om det monopolsikrede kvantum vold fra TVs Laredo o. lign. Og her er vi oven i den påvirkning, som TV øver. Mere end tre fjerdedele af samtlige husstande har TV. Gennem TV-avisen og anden nyhedsudsendelse får vi regelmæssigt autentiske billeder af krigsbegivenheder og demonstrationsscener, bil- og flyveulykker, brande og andre skræk- og voldsprægede hændelser. Vi ved ikke, hvor mange børn der ser disse udsendelser, men sandsynligvis ser et meget stort antal børn TV allerede fra en meget tidlig alder. 31 pct. af de spillefilm, som fjernsynet har, har været forbudt for børn eller er af TV blevet annonceret som uegnede for børn. Vi ved ikke nøjagtigt, hvor mange børn der alligevel har set dem. En enkelt undersøgelse fra 1961 viste, at 65 pct. af børnene i en 7. klasse og 15 pct. i en 2. klasse havde set de forbudte film. I en trang lejlighed kan det i hvert fald for de større børns vedkommende være vanskeligt at finde plads til at anbringe dem et andet sted end dér, hvor fjernsynsapparatet står. Når børn modtager påvirkninger fra så mange andre sider, er det forståeligt, at udvalget har stillet sig selv det spørgsmål, om der fortsat er tilstrækkelig begrundelse for at søge at hindre børn i at se voldsprægede film i biografene. Udvalget mener, at TV-udsendelser ofte overværes sammen med forældrene, og at påvirkningen derved er af mindre skadelig karakter, end hvis de ser film, hvor forældrene ikke er til stede. Det fremhæves både i Gerhard Niensens rapport og i den svenske rapport, at det enkelte barns anlæg og påvirkningsgrad er af større betydning end alderen, men at det af praktiske grunde, hvis man skal opretholde censur, er nødvendigt at sætte aldersgrænser.

Psykologer mener, at barnets modstandskraft til at tåle angstprovokerende film stiger med alderen; endnu hos de 11-årige er det ikke unormalt, at stærkt angstprovokerende film kan virke uheldigt på dem, men over den alder er det sjældent. Derfor kunne meget tale for, at man bibeholdt